

Bomholt: Hvad angaar de sidste Bemærkninger, er det naturligvis rigtigt, at det vilde være bedst, om vi kunde skaffe lønnet Arbejde til Ungdommen. (*Oluf Pedersen:* Selvfølgelig kan vi det). „Selvfølgelig kan vi det“, svares der dertil som Afbrydelse. Det har ikke vist sig at være saa let til Dato. (*Oluf Pedersen:* Nej, I har ikke fulgt vore Raad).

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen maa ikke afbryde.

Bomholt: Hvad angaar selve Fremtiden, gaar jeg ud fra, at man agter at overveje alle Muligheder. Personlig tror jeg ikke paa, at det ærede Medlem Hr. Carsten Rafts Linie kan gennemføres, hans Forslag er forbundet med saa store Vanskeligheder, at jeg ikke kan se, hvorledes de kan overvindes paa tilfredsstillende Maade, baade hvad Lederspørgsmaalet og Økonomi angaar. Men jeg for mit Vedkommende er saaledes indrettet, at jeg kunde ønske en virkelig saglig Redegørelse af dette Spørgsmaal, og et saadant Ønske skulde jeg mene ikke er nogen Forbrydelse hos et Medlem af Rigsdagen. Jeg ønsker Sagen saa sagligt belyst som overhovedet muligt, men mit personlige Ønske gaar, som sagt, i Retning af frivillige Ordninger.

Korsgaard: Til den ærede sidste Taler vil jeg gerne først om Arbejds muligheder sige, at jeg mener at erindre, at Socialdemokraterne tidligere ved mangfoldige Lejligheder har sagt, at naar de kom til Magten, saa var der ikke mere noget, der hed Arbejdsløshed. Det har jeg hørt mangfoldige Gange. (*A. C. Mortensen:* Det tror jeg ikke). Det er sagt saa mange, mange Gange, og det er jo egentlig underligt, at man nu ogsaa vil løbe fra det, man tidligere har foregøglet Befolkningen. Men Sandheden er altsaa den, at nu kan Socialdemokratiet ikke andet; ogsaa paa dette Punkt viser det sig, at naar de virkelig faar Magten, bliver det slet ikke til det, man skulde have ventet.

Den ærede sidste Taler sagde, at det var Præsidiets, der afgjorde, om visse Ting skulde udsendes herfra eller ikke. Det er en besynderlig Autoritetstro. Hvad vil det dog sige? Er dette Præsidium en Klasse Overmennesker? Jeg synes saa sandelig, det er en Kreds af ganske almindelige Mennesker, men paa den anden Side saa er det jo, saaledes som det er indrettet, næsten umuligt at komme til at tale med denne Kreds,

som maaske selv tror, de er Overmennesker. Derfor har jeg benyttet Lejligheden under denne Debat i en tidligere Tale til at kritisere den Institution, der hedder Præsidiets, og vil naturligvis forbeholde mig ved andre Taler at kritisere en hvilken som helst anden Ting, naar jeg finder Grund dertil.

Jeg mener vedblivende, at Præsidiets saavel som Finansministeren i det smaa er fedtet. Vi havde jo en Fest i Gaar Aftes, og dér var der adskillige, som sagde til mig, at nu kunde jeg da ikke mere mene, at Præsidiets var fedtet. Jeg synes nu, at denne Fest ikke falder ind under de smaa Ting. Om man saa i øvrigt vil feste eller ikke, skal jeg hverken rose eller dadle Præsidiets for. Det hører til de Ting, der er mig ganske ligegyldige; jeg deltager gerne i en Fest og bliver ogsaa gerne borte, alt efter som det nu maatte ligge. Men det var nu ogsaa om Arbejdsgiverspørgsmaalet i Forbindelse med Præsidiets, jeg havde fremsat mine Bemærkninger. Her er ikke Stedet til at uddybe dette nærmere, og det er netop Ulykken, at der er ingen Steder, hvor man kan uddybe et Emne over for Præsidiets. Man kan naturligvis skrive til det, og det har jeg gjort for nylig. Om jeg faar et Svar paa min Henvendelse, ved jeg ikke, det vil Tiden vise, men helt sikker derpaa er jeg ikke.

Men efter hvad jeg har hørt for nylig, er Præsidiets jo ingenlunde den eneste slette Arbejdsgiver inden for den Kreds, der beherskes af den nuværende radikal-socialdemokratiske Ledelse. Jeg mener at vide, at det for Københavns Kommune i Øjeblikket ikke er muligt at faa Sygeplejersker nok, til at man kan gennemføre 8 Timers Arbejdsdagen. Man maa altsaa klare sig med dem, der kan faas, og lade dem arbejde noget længere. Men hvis man saa spørger, om de da faar Løn for deres Arbejde ud over de 8 Timer, saa mener jeg at vide, at Svaret vil blive: det faar de ikke.

Er det ikke et underligt Arbejdsgiversynspunkt? Tænk Dem, ærede tilstedeværende, at en privat Arbejdsgiver vilde forlange, at hans Arbejdere, fordi der var Mangel paa Arbejdskraft, skulde arbejde i 9 Timer for 8 Timers Arbejds løn! Det tror jeg i Sandhed ikke han fik Lov til. Det er altsaa ikke alene Præsidiets, der efter min Mening ved visse Lejligheder viser sig som slet Arbejdsgiver, men det er ogsaa Københavns Kommune. I øvrigt kan jeg kun synes, det er udmærket, at den højtærede Finansminister endnu føler en vis Tilknnytning til Præsidiets og føler sig kaldet til at tale paa Præsidiets Vegne. Det er i og for sig meget smukt.